

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Η Σκότλαντ Γιαντ στην Αθήνα για να «μανατζάρει» την Ελληνική αστυνομία, νέα ειδικά σώματα ασφαλείας, περιορισμός των διαδηλώσεων στο κέντρο, δηλώσεις Μαρκογιαννάκη για την ανάγκη περιορισμού κάποιων ελευθεριών και στο βάθος άσυλο...

Εδώ και μερικές μέρες, ειδικά μετά τους βανδαλισμούς στο Κολωνάκι, από κοινού ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και ΜΜΕ προσπαθούν να μας πείσουν ότι υφίσταται μείζων θέμα ασφαλείας στην χώρα, χωρίς να χάνει βέβαια την ευκαιρία, τρέχει από πίσω και η κ. Λιάνα Κανέλη για να μας τονίσει «που κατέληξε αυτό που κάποιοι τόλμησαν να αποκαλέσουν εξέγερση της νεολαίας τον Δεκέμβρη».

Προκύπτουν βέβαια κάποια ερωτήματα σχετικά με την αντίληψη τους περί ασφαλείας. **Γιατί, για τα μέσα και τον δικομματισμό δεν τίθεται θέμα ασφαλείας όταν χιλιάδες μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι υποβάλλονταν σε μαζικές χημειοθεραπείες από τα ΜΑΤ, δεν είδαν θέμα ασφαλείας όταν μια μετανάστρια δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι επειδή τόλμησε να διεκδικήσει τα αυτονόητα, δεν άκουσαν τον κρότο από την χειροβομβίδα που έπεσε στο Στέκι Μεταναστών και από τύχη δεν θρηνήσαμε θύματα, δεν μίλησαν για ασφάλεια όταν στην Κρήτη ένας φρουρός των δικαστικών φυλακών Χανίων στο ρεπό του είπε να πάει για «σκοποβολή» σκοτώνοντας έναν 48χρονο περαστικό και τραυματίζοντας άλλους δύο ή όταν άλλος ένας «πιστολέρο» πυροβόλησε ιδιοκτήτη καφετέριας για οικονομικές διαφορές. Είμαστε επίσης σίγουροι ότι οι παραπάνω δεν βλέπουν θέμα ασφαλείας στο γεγονός ότι σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις των ειδικών ψυχιάτρων πάνω από 3.000 αστυνομικοί δεν πρέπει να φέρουν όπλο λόγω ψυχολογικών διαταραχών.**

Τα παραπάνω αποτελούν όμως μόνο την μία όψη της ασφαλείας που οι άρχοντές μας και τα παραγαλάκια τους αγνοούν. Η άλλη όψη της κοινωνικής ανασφάλειας έχει να κάνει με τους 8 εργάτες στη ζώνη του περάματος που έχασαν την ζωή τους το καλοκαίρι από έκρηξη και που η έκθεση των εμπειρογνομόνων είπε ότι ήταν δική τους ευθύνη, αφορά τους χιλιάδες απολυμένους που δεν ξέρουν πως θα τα βγάλουν πέρα και τους άλλους τόσους ανασφάλιστους που φοβούνται μην τους συμβεί τίποτα γιατί θα βρουν την πόρτα του νοσοκομείου κλειστή.

Έτσι αφού ξέχασαν να ασχοληθούν με όλες τις παραπάνω όψεις που μπορεί να φέρει ο όρος ασφάλεια είπαν να προβάλουν συνεχόμενα για 4 μέρες (με τον μετρητή να τρέχει...) βανδαλισμούς μιας ομάδας περίπου 50 ατόμων. Έχει αρχίσει να γίνεται ξεκάθαρο ότι η επιλογή που έχουν πάρει είναι αυτή της καλλιέργειας του φόβου σε πρώτο επίπεδο και στην συνέχεια μαζί με αυτή της καλλιέργειας διχαστικών αντιλήψεων μέσα στην κοινωνία, όπως ο ρατσισμός, έτσι ώστε ο καθένας να ψάχνει στον διπλανό του τον εχθρό.

Η επιλογή της καλλιέργειας του φόβου έτσι ώστε να κλειστεί ο κόσμος στα σπίτια του είναι μια από τις τελευταίες επιλογές που έχει κάθε εξουσία όταν τα πράγματα φτάνουν όχι απλά στην κρίση αλλά και στην ανοιχτή αμφισβήτηση. Όπως όμως και κάθε κυβέρνηση που δεν μπορεί να ρίξει το φταίξιμο στην πολιτική της για τα εκρηκτικά αδιέξοδα που έχει δημιουργήσει και τον κατακερματισμό της κοινωνίας, κάποιος πρέπει να φταίει. Σε κάθε παραμύθι υπάρχει ένας δράκος και στο συγκεκριμένο παραμύθι ο δράκος είναι το πανεπιστημιακό άσυλο.

Το άσυλο φταίει για τις σπασμένες βιτρίνες, το άσυλο φταίει για τις κουκούλες και ούτο καθεξής. Το παραπάνω επιχείρημα θα είχε κάποια βαρύτητα στο βαθμό που τα «επεισόδια» και διάφορες άλλες μορφές παραβατικότητας αποτελούσαν ένα καθαρό πανεπιστημιακό φαινόμενο. Αν

δεν κάνουμε λάθος όμως οι χώροι στους οποίους τις περισσότερες φορές διεξάγονται συγκρούσεις με την αστυνομία είναι χώροι στο κέντρο των πόλεων που δεν υφίσταται το καθεστώς του Ασύλου. Αν δε στο παραπάνω επιχείρημα προσθέσουμε και την εικόνα που επικρατεί στα γήπεδα γίνεται ακόμα πιο ακατανόητο το πώς εμποδίζει το Άσυλο την αστυνομίας «να κάνει την δουλειά της». Για τους θιασώτες βέβαια της κατάργησης του Ασύλου αυτά αποτελούν ψιλά γράμματα, «αφού οι κουκουλοφόροι χρησιμοποιούν τα άσυλο πρέπει να το καταργήσουμε» μας αντιτείνουν.

Σε κάθε περίπτωση όμως η στοχοποίηση του Ασύλου έχει και άλλο ένα κομβικό ρόλο για

τον δικομματισμό και τις δυνάμεις της αγοράς. Μέσα από το χτύπημα του ασύλου σκοπεύουν να χτυπήσουν το ίδιο το φοιτητικό και πανεπιστημιακό κίνημα που όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν στην πρωτοπορία των κοινωνικών αγώνων. Το άσυλο δεν είναι απλά ζήτημα διακίνησης ιδεών. Σε δημοκρατία ζούμε και ο καθένας μπορεί να διακινεί τις ιδέες του όπου και αν βρίσκεται. Το πρόβλημα τους είναι ότι με το παρόν καθεστώς οι δυνάμεις καταστολής δεν έχουν την δυνατότητα για δυναμική αντιμετώπιση μιας φοιτητικής κινητοποίησης ακριβώς όπως έχουν με κάθε άλλη μορφή κοινωνικής διαμαρτυρίας ή εργατικής απεργίας.

Αυτό που θέλουν είναι την κρίσιμη στιγμή τα ΜΑΤ να μπορούν να επαναφέρουν την «τάξη» στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όπως μπορούν να κάνουν με οποιοδήποτε άλλο κοινωνικό χώρο. Η δυνατότητα που δίνει το πανεπιστημιακό άσυλο για την ανάπτυξη μαχητικών κινήσεων αντιπολίτευσης, ειδικά τώρα σε περίοδο κρίση, πρέπει να ακυρωθεί. Να το πούμε ακόμα πιο απλά: **αυτό που πραγματικά ενοχλεί την κυβέρνηση και είναι επικίνδυνο για την πολιτική της δεν είναι μικρές «ορδές» που προκαλούν φθορές στο κέντρο της Αθήνας αλλά ένα μαζικό μαχητικό φοιτητικό κίνημα που θα μπορεί να συνεισφέρει στους συνολικότερους κοινωνικούς αγώνες, χρησιμοποιώντας ως μία μέθοδο πάλης αυτή της κατάληψης.**

Το άσυλο δεν αποτελεί «πρόβλημα» αλλά κατάκτηση του λαϊκού κινήματος, μια κατάκτηση που κρατιέται ζωντανή και μέσα από τους σύγχρονους δημοκρατικούς αγώνες. **Οι δυνάμεις του δικομματισμού μέσα στα πανεπιστήμια (ΔΑΠ, ΠΑΣΠ), ευθυγραμμισμένες και αυτές με την ρητορεία των κομμάτων τους κάνουν ότι μπορούν για να δυσφημήσουν το δημόσιο πανεπιστήμιο και να αφαιρέσουν από το φοιτητικό κίνημα ένα από τα σημαντικότερα όπλα του.** Την ίδια στιγμή κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους για να μην υπάρχουν πολιτικές διαδικασίες στους φοιτητικούς συλλόγους αλλά και οι όροι συγκρότησης ενός μαζικού φοιτητικού κινήματος που όπως μας έχει δείξει η εμπειρία μας μπορεί να προστατεύει τον χώρο του. **Χαρακτηριστικά φέτος οι ΔΑΠ και ΠΑΣΠ συνεννοήθηκαν έτσι ώστε οι φοιτητικές εκλογές να γίνουν τον Μάη, κάτι που δεν επιτρέπει πρακτικά την διεξαγωγή πανσπουδαστικού συνεδρίου και την εκλογή νέας ΕΦΕΕ. Σαμποτάρουν δηλαδή μια δημοκρατική διαδικασία που θα μπορούσε να συμβάλει στην υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου από τις επιθέσεις που δέχεται.**

Δυστυχώς για κάποιους ο Δεκέμβρης που μας πέρασε ήταν μόνο η πρόβα. Μια πρόβα που έδειξε ότι η νεολαία δεν είναι διατεθειμένη να ζήσει μέσα στην ανασφάλεια και την εργασιακή περιπλάνηση, να ζήσει μια ζωή χωρίς δικαιώματα και χωρίς αξιοπρέπεια. Αυτό που μπορούμε να τους υποσχεθούμε είναι ότι δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από τους αγώνες μας, μέχρι να κτίσουμε ένα κόσμο που να χωράει τα όνειρα και τις ανάγκες μας.